

Danmark maa der blive produceret saameget simpel Ost, at Konkurrencen er saa stor, at den nok trykker Prisen ned til det, den bør være. Jeg kan heller ikke iudsæ, at Ost skulde være et saa overordentlig nødvendigt og betydningssfuldt Næringsmiddel for den almene Mand, at der er Anledning til at sætte Tolden derpaa ned. Min Hovedgrund er imidlertid den, at det er forfærdigt, naar man bestætter Luxusartikler, hvad der vistnok er aldeles rigtigt, saa at ville kaste 100,000 Kr. bort paa en Artikel som denne. — Der er endnu et Forslag, som er stillet af et æret Mindretal til Position 124, gaaende ud paa, at Skibe skulde være toldfri, men at der derimod skulde gives Afskrivning paa Toldafgifter paa forskellige Artikler, som benyttes til Skibsbygning. Jeg skal erkende, at det efter mit Begreb er principrigtigt, at der ingen Told er paa Skibe i og for sig, men paa den anden Side, faalønge der endnu bestaar Toldafgifter paa forskellige Dele, der anvendes til Skibe, vil det efter mit Begreb være et Indgreb i det Princip, man nu engang har fulgt, at bestaaende Industrier skulde man dog nogenlunde beskytte, saa at de ikke komme til at staa værre, og det er jo givet, at, hvis man vilde vedtage dette Forslag og ikke samtidig dermed give Skibsbyggerne en vis Erstatning derfor, vilde de blive stillede slettere. Det har naturligtvis dette Mindretal ogsaa tænkt paa, idet det har foreslaaet forskellige Ting, der skulde godtgjøres Told paa, men jeg tror, at det Hele vil blive meget indviklet, og jeg tror ikke, at der vil opnaas noget stort Gode derved. Det er derfor, jeg ikke har kunnet slutte mig dertil. — Hvad fremdeles Position 121, Salt, angaar, skal jeg ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen) har ytret, og kun sœie et Par Ord til. Saltfabrikationen er ganske vist ikke nogen væsentlig Industri her i Landet, men der findes dog en hel Del Saltværker, og for mig staar det som en simpel Retfærdighedshandling, at man ogsaa giver dem en lille Smule Tid til at leve, i endnu og ikke tager denne Smule Beskyttelse fra dem, som de nu have. Min Hovedgrund er, at jeg ser, at man ifjor har vedtaget Beslutninger, der beskyttede et enkelt mindre Fabrikantlæg her i Landet, nemlig den Fabrik, som producerer valsedede Kobberplader og Messingplader, Yellowsmetal. Jeg har aldeles ikke noget imod denne Fabrik, ikke paa nogen Maade, jeg onsker meget dens Bestaaen, den har jo bestaaet i mange Aar, men ligesaavel som man giver den Beskyttelse, tror jeg, man skal give Saltværkerne den. Jeg veed nok, at den Grund, man har anført for, at denne enkelte

Fabrik skulde have mere Kræft derpaa, er den, at Kobbersmedene i Kjøbenhavn tage deres Forbrug deraf, og det er saa nemt for dem samtidig dermed at aflevere det gamle Kobber og Messing; men det er i Virkeligheden ikke nogen særlig Grund til at holde derpaa, thi hvis Tolden paa dette Fabrikat ogsaa bliver nedsat, er der ingen Tvivl om, at der strax — det er rimeligvis samme Mand der vil gjøre det — etableres en Forretning, som har Oplag af disse forskellige Plader fra Udlandet, hvis det ikke kan svare Regning at fabrikere dem herhjemme, og saa ville ganske vist Kobbersmedene ligesaa godt aflevere deres gamle og kjøbe nye, som de nu kunne gjøre det. Jeg har, som sagt, ikke stillet noget Endringsforslag om, at der skal ske Forskjel derpaa, men jeg benytter det kun som Motiv til ogsaa at vise samme Retfærdighed mod Saltværkerne. — Hvad Positionen Nr. 144 angaar, skal jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt.

Der staar endnu tilbage for mig at udtale mig om Endringsforslagene a. og b. til Positionen 137, nemlig Sukker. Det ærede Flertal har udtalt, at det ikke kunde tiltræde dette Forslag, fordi der deri formentlig skulde sig en væsentlig Beskyttelse for Sukkerraffinaderierne. Det paahviler altsaa mig at bevise, at der ikke ligger nogen Forpligtelse skjult i dette Forslag, men jeg vil desforuden tillige ogsaa bevise, at Statskassen ved at gaa ind paa mit Forslag heller ikke vil lide noget Afbræk i sine Indtægter og tillige, at de bestaaende Toldsatser for Sukker ere et Forbud mod en meget væsentlig Fabrikation, nemlig af Farinsukker. Der er ikke, siden den nu-gjældende Toldtarif traadte i Kraft, stet en saa fuldstændig Revolution i noget andet Fabrikat og Fabrikationsmaade som netop i Sukkerraffinaderierne. Mange Forhold have væsentlig bidraget dertil, navnlig den store Udvidelse af Kunkelroedyrningen og Sukkerproduktionen deraf i Udlandet. Derigjennem er ogsaa her Fabrikkerne naturligtvis for endel truede. De have nu ogsaa selv for endel begyndt paa denne Produktion, men det, som navnlig gennem denne Produktion har trykket Fabrikterne her, det er, at Kunkelroerne i Udlandet og navnlig i Skotland for en stor Del bliver anvendt til Fabrikation af de saakaldte skotske Fariner. Det er et Kunstprodukt, kan der siges — der skal ogsaa andre Sorter Sukkere dertil — men det er et Produkt, som har faaet et ganske overordenligt Indpas i Verden. Der indføres saaledes deraf i Danmark omtrent 12 Millioner Pd., medens der i 1863—64 jaagødt som Intet eksisterede deraf. Disse Sukkere indføres nu her til en Told af 9,4, medens deres Indhold